

Zagreb 11. VII. 1924

No 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
21. 56. 122

Draga Ivanka! - Če res ne vem, če si Ti me-
ni dolina, pismo ali jaz Tebi. Meni prve dni, ko
sem se snila domov, ni bilo nič dobro. Prevelika
vročina. Ždaj je bolj hladno, zdaj je že boljše
uravno seveda, se moram jako enkrat. - Zdelo
sta ste obedae narasli, da kar gledam. Posebno
dobra misli biti večja od mene. Odličnica je in
tako lepa, da vse za njo gleda. Danas ste se
obe oblekli v čilaste obleke, nekaj imati podla
v mestu, ves kar indila sem se. V nedeljo ste bili
pa v belini, kar za sluhati. Kaj hočemo, nula-
dot je mladost. Čet, gobje samu margulji, ustnice
pdece in luža baršun. Naj jima Bog vreo da!
- - Tudi jaz zdaj jako lepo izgledam, vse druga-
če kotlor v teliti noči - uravno seveda, živni
in klasi ne morem konduvirati. Seveda tudi
mama se je pretavi. - Starosti se ne bijim, semo
bolejni. Ni ti svoti ne. Semo da ni človek bolan
in invaliden. - Kaj ti delat? Kaj hočes?
Ali si krajina, ali si rezignirana? - Ves, tudi
za tisto, kar ljudje pravijo greh, tuba krajje. -
Kočna osebnost se nikjer ne glomi. Merže so pa
merže, postavi jih komunisti. Duhovniki, so ka-
lor kapetani kadij in oficirji narajeni, na
prevelike časti in preveliko izkazovanje respektov
proti svoji osebi, pa se v drugem političnem redno-
kdaj izražajo. Poznam pa kar. Duhovnike, ki
so prešli na pravoslavje ali na evangelikom ali
v tako imenovano starobroaitko cerkev,
ožemili so se in so ljudje na svojih mestih, vžbu-
jajo spvitaranje in so ga vredni. Tisti, ki so

da za teden dni in sploh ni Trilic ali v splošno ali komu svigam. - Če boš se spovnila, -
grog a žni! Sejo se imaj in boš privedno upravnostine of Tringufane v oltro
spovnila

volili v civile so nekam gotrujovi in mehtenjuji,
 tudi nedolga kaj sporobni za brdo življenjsko borbo.
 - Prejcem bila se med ljudmi in jih poznam
 ne drate. So tudi taki, ki so se zaljubili v katrino
 inteligentno žensko in v taki kam na faro imeli otro
 ke ž njo, lepo jih volgojili v pulos dolgiu življenju.
 Tudi take poznam in miso najslabejši. Nji nove žive
 četiti od cerkve nepriznate, so mnogolorat spito-
 vane in zelo čislane v njihovi otroci proklamirani
 ljudje. Čestnost in mnoge stvari. Da nas se žal uza
 duhoviti kolonijo s pijaco, zaljubujejo se jolavo
 slabotno, nemotko in mnogi naši ucitelji in
 postarici podlonijo dno, ker se ne morejo odločiti
 niti na eno niti na drugo stran. Jamraje! - Tak
 je bil medved, take je moj nekdanji zarocence Fr.
 Neubauer. - slabici! - Poznam te take, ki si
 moško rjamejo par tednov, dva tri meseca ljubez
 ni ali guba z bitjem, ki ga ljubiyo. Potujajo kam
 v intenzivno žive par tednov, katero živijo drugi
 in se vnejo nazaj, ko so zlonili za seboj vse mo-
 stve in moško ga vrelj naredili koncu in pilco
 pod svoje osebno creco. - Poznam jih, ki so
 rezignirali tudi brez guba, odpotovali v drug
 kraj in se umaknili. Vse spotujem, ki imajo
 Arzej moči, da se odločijo za eno ali drugo.
 Tve, ki raonajo moško. Mož treba v vsaki halji,
 da je mož, pot tonjuro ali pot pegom, vseeno.
 - Oh, moja draga, nikar se ne smejoj mojim
 modrijam. Ne vem kaj mi je to prijelo. -
 Prsi ni katrino prijazno pitmo in če badi pre-
 strga z menoj. Kdim ti vo sreco in lepe počitnice,
 da zdaj ne pojdem nikamor. Koželela sem si
 doma. Res, prav imaj, nimam pravne, da si
 želim vtičija ulela in da solim parmet lju-

sem, ki jih se poznavam ne. Ali ne bi šel v oktobru ali novemberu kam za take ali žar?
 kraj ne morem. Drug mace peljam semna ubato? Salunarijo to bi se mnoge in ostaneu
 sem vas zadržati? V oktobru ali novemberu pa bi